

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
อำเภอองาว จังหวัดลำปาง

คำนำ

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ โดยประยุกต์ใช้ตามแนวทางของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission (COSO) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการบริหารจัดการความเสี่ยงอันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑
๑.๓ เป้าหมายของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒
๑.๔ ประโยชน์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒
๑.๕ มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒
๑.๖ นิยามความเสี่ยง	๓
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	
๑. ประวัติความเป็นมา	๔
๒. ประวัติการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล	๔
๓. อำนาจหน้าที่	๕
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง	๗
๕. ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๙
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๑. แนวทางการดำเนินงานและกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐
๒. องค์ประกอบคณะทำงานการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๒
บทที่ ๔ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๑. การระบุความเสี่ยง	๑๓
๒. การประเมินความเสี่ยง	๑๕
๓. การจัดการความเสี่ยง	๒๐
๔. การรายงานและติดตามผลการบริหารความเสี่ยง	๒๑
๕. การประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๑
๖. การทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๒๑
บทที่ ๕ แผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง	
๔.๑ แบบ บส. ๑ (กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์)	๒๒
๔.๒ แบบ บส. ๒ (การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง)	๒๕
๔.๓ แบบ บส. ๓ (รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง)	๒๘
ภาคผนวก	

บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ เป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญในการกำกับดูแล ช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ความเสี่ยงเป็นความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น เป็นความไม่แน่นอนและอาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องจัดการความเสี่ยงเหล่านี้อย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

ดังนั้น คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการบริหารจัดการความเสี่ยงอันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เพื่อให้ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ได้รับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และมีการปฏิบัติงานตามกระบวนการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๓. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานทุกระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๔. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๕. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๓. เป้าหมาย

๑. ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
๒. ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
๓. สามารถนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน และกระบวนการปฏิบัติงานภายในองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านโป่ง ได้อย่างต่อเนื่อง
๕. ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร
๖. การบริหารจัดการความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้บริหาร ตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมถึงให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน
๒. เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ
๓. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน เพื่อให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมถึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม การวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด
๔. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง

๕. มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลแก่ผู้มีส่วนได้เสียของหน่วยงานว่าหน่วยงานได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม
๒. ฝ่ายบริหารของหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กร อย่างน้อยประกอบด้วย การมอบหมายผู้รับผิดชอบเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง การกำหนดวัฒนธรรมของหน่วยงานของรัฐที่ส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการบริหารทรัพยากรบุคคล
๓. หน่วยงานของรัฐต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมถึงมีการสื่อสารการบริหารจัดการความเสี่ยงของวัตถุประสงค์ด้านต่างๆ ต่อบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
๔. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ

๕. การบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง

๖. หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้ง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๗. หน่วยงานของรัฐต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๘. หน่วยงานของรัฐต้องมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

๙. หน่วยงานของรัฐสามารถพิจารณานำเครื่องมือการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๖. นิยามความเสี่ยง

๖.๑ ความเสี่ยง

ความเสี่ยงหมายถึง ความเป็นไปได้ของทุกเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

๖.๒ การบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

๑. ประวัติความเป็นมา

ตำบลบ้านโป่ง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของที่ว่าการอำเภอแกว ห่างออกไปประมาณ ๗ กิโลเมตร มีประวัติความเป็นมาอยู่ช้านานโดยมีเรื่องเล่าติดต่อกันมาเป็นนิทานพื้นบ้าน กล่าวคือในอดีตกาลนานมาแล้วบ้านโป่งยังไม่มีนามเรียกชื่อบ้านแต่อย่างใด และหมู่บ้านแห่งนี้มีแม่เฒ่าคนหนึ่งอาศัยอยู่ริมแม่น้ำโป่ง วันหนึ่งหลังจากที่นางได้ให้พระสวตมนต์แล้ว ก็เข้านอนได้ฝันว่ามีปลาผา (ตะพาบน้ำ) ตัวหนึ่งว่ายน้ำขึ้นฝั่งข้างบ้านของนางและร้องบอกนางว่า “ แม่เฒ่าตัวข้านี้เป็นเทพดาอารักษ์อยู่กับภรรยาที่เป็น ลิงเผือกที่บ้านโป่ง ส่วนข้าอาศัยอยู่ที่วังผาจากขอให้นางบอกชาวบ้านว่า หากพบเราที่ใดขออย่าได้ทำร้ายเราเลยเพราะเราถูกสาปให้อยู่ในสภาพนี้อีกไม่กี่ปีเราก็จะพ้นคำสาปแล้ว ” ครั้นรุ่งเช้า ได้มีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งจับตะพาบน้ำได้บริเวณวังผาจาก นางแม่เฒ่าก็พยายามอ้อนวอนขอร้องไม่ให้ฆ่าตะพาบน้ำ ชาวบ้านก็ไม่เชื่อในเรื่องที่แม่เฒ่าเล่าให้ฟัง ในที่สุดชาวบ้านก็ได้ฆ่าตะพาบน้ำตัวนั้น แบ่งเนื้อกันเอาไปทำอาหารกินแกมพูดเยาะเย้ยนางแม่เฒ่าด้วยว่า สูอย่าแบ่งเนื้อนางแม่เฒ่ามันกินนะ เพราะมันปากมาก ” ฝ่ายนางลิงเผือกก็รอเวลาการกลับมาของสามี (ตะพาบน้ำ) ซึ่งเคยมาเยี่ยมทุก ๆ ๗ วัน นางจึงออกติดตามยังบริเวณวังผาจาก และได้ทราบด้วยญาณของตนเองว่าสามีนางนั้นได้จากไปแล้ว โดยถูกชาวบ้านฆ่าตาย จึงออกไปตามบ้านทุกหลังคาเรือนโดยการสุดดมกระบวยตักกินน้ำว่าบ้านหลังใดบ้างที่กินเนื้อสามีของตนเอง และปรากฏว่าทุกบ้านมีกลิ่นตะพาบน้ำทุกหลังยกเว้นบ้านนางแม่เฒ่าใจบุญคนเดียวเท่านั้น นางลิงเผือกจึงไปที่บ้านนางแม่เฒ่าและร้องบอกนางว่า “ แม่เฒ่าเอ๋ยเจ้ากับข้าหิวอดตายเหมือนกัน หากคืนนี้มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้นขอให้แม่เฒ่ารีบหนี หรือนำเอาทรัพย์สินใด ๆ ติดตัวไปเลย พอตีลมพายุพัดแรงก็ให้นางรีบหนีวิ่งถึงมะพร้าวหน้าบ้านไว้ให้ตึกเถิด ” ครั้นพอตึกก็เกิดพายุใหญ่พัดกระหน่ำบ้านเรือนของคนในที่กินเนื้อตะพาบน้ำ พังพินาศหมดสิ้นแม้แต่บ้านเรือนของนางแม่เฒ่าก็พังแต่นางได้หนีวิ่งถึงมะพร้าวไว้ตามคำที่ลิงเผือกบอกไว้ด้วยแรงพายุได้พัดพานางลอยข้ามไปตกยังดอยอีกแห่งหนึ่ง (ซึ่งต่อมาเรียกว่า ดอยแม่เฒ่า) และในดึกคืนนั้นหนุ่มพ่อเฒ่าชาวบ้านหวด ที่มาติดพันนางอยู่ได้มาเที่ยวหานางเห็นบ้านเรือนถูกพายุพัดพังทลายหมดสิ้น ก็เลยอาลัยรำไห้ถึงนางอย่างน่าสงสาร ขณะนั้นได้มีพญางู (นาค) ลอยมาตามแรงลมและสายฝนเห็นหนุ่มร้องไห้จึงร้องว่า “ สู้ได้ฆ่าลูกข้ากินไม่เกรงใจ ต่อไปจะสร้างบ้านเรือนอยู่ที่นี่ไม่ได้อีกแล้ว ” จึงพนพิขพญางูทำให้เกิดแผ่นดินไหวบ้านเรือนที่เหลือยู่ได้จมลงสู่พื้นดินจนหมดสิ้น ขณะนั้นหนุ่มชาวบ้านหวดแลเห็นนางแม่เฒ่าคนรักลอยตามกระแสน้ำจึงว่ายน้ำเข้าไปช่วยนางขึ้นฝั่งพากันวิ่งหนีจนหมดแรง แผ่นดินก็ย้งถล่มตามมาติด ๆ แต่ก็ยังไม่สามารถออกจากบริเวณหมู่บ้านได้ นางจึงหวนคิดถึงคำบอกเล่าของลิงเผือก นางได้ถอดแหวนโยนทิ้งไป พอแหวนตกลงดินก็ถล่มกลายเป็นหนองน้ำกว้างใหญ่(ปัจจุบันเรียกว่าหนองแหวน ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปในบึงบัว) เมื่อไม่มีของติดตัวแล้วแผ่นดินถล่มก็ยุติลง กล่าวถึงบริเวณที่ถล่มกลายเป็นโป่งดินที่กว้างใหญ่ ชาวบ้านจึงตั้งชื่อว่า “ บ้านโป่ง ” ต่อมาได้เป็นตำบล โดยกำนันคนแรกได้แก่ เจ้าน้อยแสนเมืองชัย

๒. ประวัติการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตั้งอยู่ เลขที่ ๑๑๘ หมู่ ๓ ตำบลบ้านโป่ง อำเภอแกว จังหวัดลำปาง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในมาตรา ๔๐ ว่า “สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลที่ได้มีประกาศของ กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ การจัดตั้งองค์การบริหารตำบลให้ทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในประกาศด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น”

เขตการปกครอง มีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๒ หมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งทั้งหมด ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านสบเอิม
 หมู่ที่ ๒ บ้านใหม่
 หมู่ที่ ๓ บ้านสบพลึง
 หมู่ที่ ๔ บ้านโป่ง
 หมู่ที่ ๕ บ้านเปาะ
 หมู่ที่ ๖ บ้านเหล่า
 หมู่ที่ ๗ บ้านหาดเชียว
 หมู่ที่ ๘ บ้านต้นมื่น
 หมู่ที่ ๙ บ้านโป่งพัฒนา
 หมู่ที่ ๑๐ บ้านเปาะทอง
 หมู่ที่ ๑๑ บ้านสันโค้งพัฒนา
 หมู่ที่ ๑๒ บ้านโป่งแก้ว

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลหลวงใต้ อำเภองาว
 ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลบ้านหวด อำเภองาว
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลแม่ต๊ีบ อำเภองาว
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบ้านอ้อน อำเภองาว

การจัดตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก และได้รับการปรับขนาดจากองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. อำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง มีดังนี้

๓.๑ อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- ๑) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- ๒) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่ง ปฏิกูล

- ๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- ๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
- ๗) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีศักยภาพเพียงพออาจจัดทำกิจการดังต่อไปนี้ ตามมาตรา ๖๘ ดังนี้

- ๑) ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- ๒) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- ๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- ๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
- ๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- ๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- ๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ องค์การบริหารส่วนตำบล
- ๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- ๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- ๑๒) การท่องเที่ยว
- ๑๓) การผังเมือง

๓.๒ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ๒) การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- ๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- ๔) การสาธารณสุข โภค และการก่อสร้างอื่นๆ
- ๕) การสาธารณสุขการ
- ๖) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
- ๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๙) การจัดการศึกษา

- ๑๐) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- ๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น
- ๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- ๑๓) การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- ๑๔) การส่งเสริมกีฬา
- ๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๑๗) การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- ๒๐) การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
- ๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- ๒๒) การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
- ๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
- ๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒๕) การผังเมือง
- ๒๖) การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- ๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- ๒๘) การควบคุมอาคาร
- ๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
- ๓๑) กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๔.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรมุ่งพัฒนาท้องถิ่น นำพาประโยชน์สุขสู่ชุมชน”

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ยึดหลักการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน โดยกระบวนการประชาคม ให้มีการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคม “ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ” โดยยึดหลักประสานความร่วมมือจากกลุ่มองค์กรหลัก คือ กลุ่ม/องค์กร ประชาชน กรรมการหมู่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาคมอย่างมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการประชาคมกระตุ้นและระดมความคิดจากประชาชน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา และการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล คือ นิติธรรม คุณธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อ และความคุ้มค่า

๔.๒ ยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การก่อสร้าง การปรับปรุง การบำรุงรักษาถนน สะพานและการบำรุงสายทางอื่น
- ๒) การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓) การไฟฟ้าสาธารณะ
- ๔) การผังเมือง

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และการป้องกันการรบกวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
- ๒) การสนับสนุนการศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๓) การอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๔) การป้องกัน การรักษา การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
- ๕) การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
- ๒) การส่งเสริมการใช้สินค้าท้องถิ่นและการตลาด
- ๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
- ๒) การพัฒนางาน เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน

๔.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ประเทศชาติจะได้รับการพัฒนาโดยรวมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในชาติ การพัฒนาในระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ โดยเฉพาะการพัฒนาในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ไม่เป็นการดำเนินการที่ต่างคนต่างคิด ต่างทำ แต่อย่างไรก็ดี ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความอิสระในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณแต่ควรคำนึงถึงบริบทและทิศทางการพัฒนาของคนทั้งชาติเป็นสำคัญด้วย

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศชาติ จะต้องอาศัยข้อมูลในการวิเคราะห์และจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสองระดับคือ ระดับที่ ๑ ข้อมูลจากบนลงล่าง (top down) คือเกิดความเชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง กรอบยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดลำปาง นโยบายของทางผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง นโยบายนายอำเภองาว นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ระดับที่ ๒ ข้อมูลจากล่างขึ้นบน (bottom up) โดยมีการเก็บข้อมูลจากแผนชุมชน ปัญหาความต้องการของประชาชนในการประชาคมท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ความเห็นจากคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เป็นต้น ความเชื่อมโยงในภาพรวมของในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น คือการมุ่งสร้างสังคมแห่งความสุข เกิดความมั่นคง ยั่งยืน สมดุล ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. แนวทางการดำเนินงานและกลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑.๑ แนวทางการดำเนินงาน ในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ดังนี้

- ๑) กำหนดนโยบายและแนวทางในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
- ๒) ระบุความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองต่อความเสี่ยง
- ๓) จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๔) มีการสื่อสารแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบและนำไปปฏิบัติได้
- ๕) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง และทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๖) รายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้เกี่ยวข้อง
- ๗) ผลักดันให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง พัฒนากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

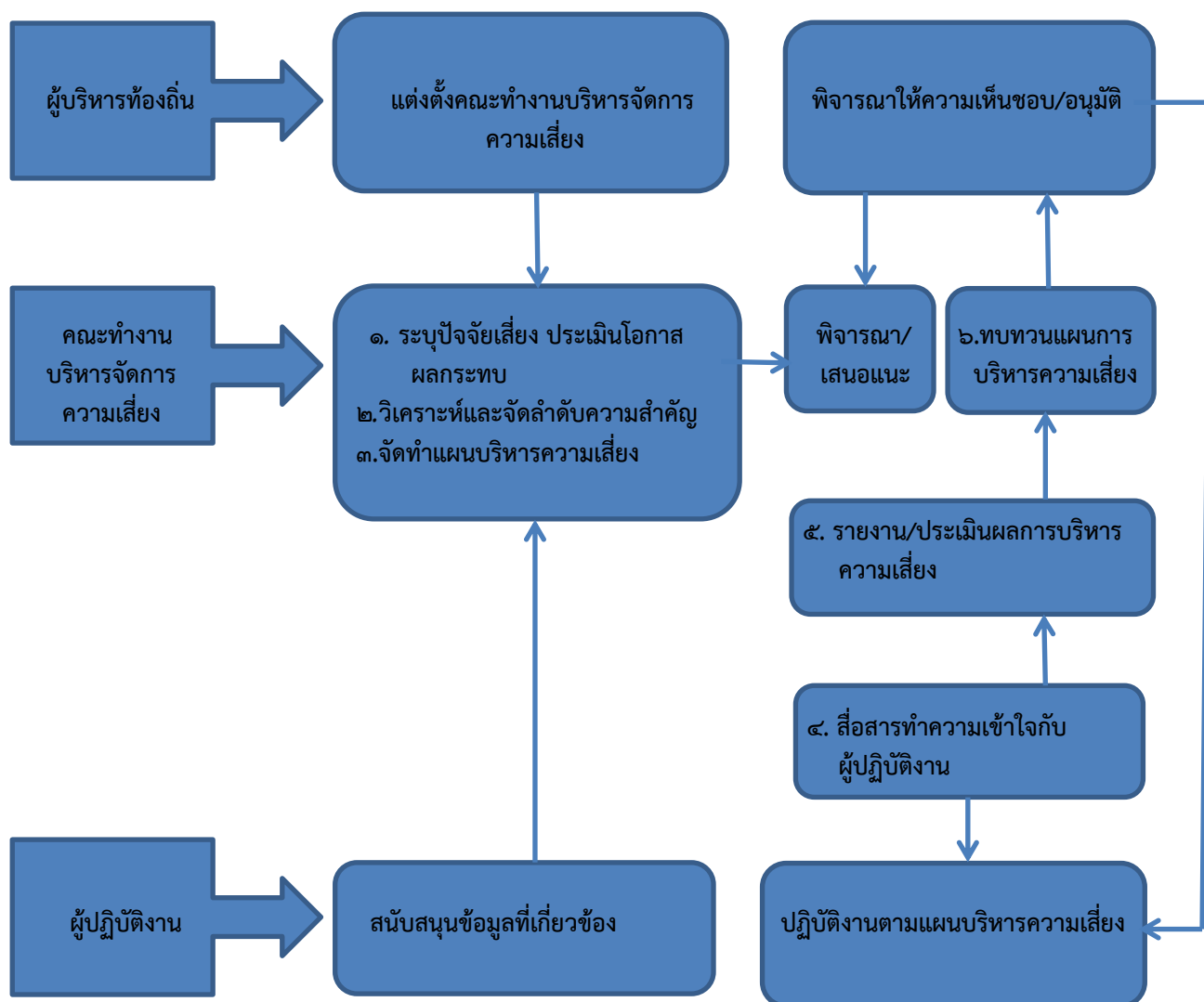
๑.๒ กลไกการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑) นายองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงและจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในหน่วยงาน กำหนดวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการบริหารทรัพยากรบุคคล และพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

๒) คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และพิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๓) ผู้ปฏิบัติงาน หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งทุกคน มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

กลไกการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒. องค์ประกอบคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับหน่วยงานโดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	ประธานคณะกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการกองช่าง	คณะกรรมการ
๓) ผู้อำนวยการกองคลัง	คณะกรรมการ
๔) หัวหน้าสำนักปลัด	คณะกรรมการ
๕) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	คณะกรรมการ
๖) นักวิชาการตรวจสอบภายใน	เลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- ๑) จัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๓) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๔) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๕) หน้าที่อื่นๆ ที่กำหนดตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

บทที่ ๔ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และ จัดลำดับ ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมทั้งการจัดทำ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งมีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ๖ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ระบุความเสี่ยง เป็นการระบุเหตุการณ์ใดๆ ทั้งที่มีผลดี และผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. ประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัย เกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

๓. จัดการความเสี่ยง เป็นการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการ และควบคุม ความเสี่ยงนั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่า ในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการ หรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะ ได้รับด้วย

๔. รายงานและติดตามผล เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผน บริหารจัดการความเสี่ยง

๕. ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้ มั่นใจว่าหน่วยงานมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการ หรือกลไกการควบคุมความเสี่ยง ที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยัง เหลืออยู่หลังมีการจัดการอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

๖. ทบทวนการบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางการบริหารจัดการ ความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

๑. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึง ความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของหน่วยงาน หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรมในการระบุปัจจัยเสี่ยง จะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาดความ เสียหายและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพยากรสินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกัน รักษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง” การบริหารจัดการความเสี่ยง “ปัจจัยเสี่ยง” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

๑.๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

๑.๓ ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้เกิดไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ ๒ ด้าน ดังนี้

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดได้โดยหน่วยงาน เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย คู่แข่ง เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยหน่วยงาน เช่น กฎระเบียบ ข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารและการจัดการ ความรู้ความสามารถของบุคลากรกระบวนการทำงาน ข้อมูลระบบสารสนเทศ เครื่องมืออุปกรณ์

๑.๔ ประเภทความเสี่ยง แบ่งเป็น ๖ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสม หรือ ความเสี่ยงเกิดจากการนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง

๒) ความเสี่ยงด้านการเงิน เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง รวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตทางการเงิน เป็นต้น

๓) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิผล

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นความเสี่ยงที่หน่วยงานไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

๕) ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยี เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากเทคโนโลยี

๖) ความเสี่ยงด้านความน่าเชื่อถือขององค์กร เป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ความเชื่อมั่น และความน่าเชื่อถือขององค์กร

การระบุความเสี่ยงควรเริ่มด้วยการแจกแจงกระบวนการปฏิบัติงานที่จะทำให้บรรลุประสงค์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงระบุปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานนั้นๆ ทำให้เกิดความผิดพลาดความเสียหาย และเสียโอกาสปัจจัยเสี่ยงนั้นควรจะเป็นต้นเหตุที่แท้จริงเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหามาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้ ทั้งนี้การระบุความเสี่ยง สามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น จากการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน การวิเคราะห์ทบทวนผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น การสัมภาษณ์แบบสอบถาม เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ และระดับของความเสี่ยง โดยคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและระดับความรุนแรงของผลกระทบไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง และสูงมาก ดังนี้

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆกำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบายเชิงปริมาณ	คำอธิบายเชิงคุณภาพ
๕	สูงมาก	มากกว่า ๙ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกครั้ง
๔	สูง	๗ - ๘ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
๓	ปานกลาง	๕ - ๖ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดบ่อย
๒	น้อย	๓ - ๔ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดแต่นานๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	น้อยกว่า ๒ ครั้ง/๑ ปี	มีโอกาสในการเกิดน้อยมาก

หลักเกณฑ์การให้คะแนนความรุนแรงของผลกระทบ

ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการเงิน กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง
๔	สูง	ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๓	ปานกลาง	สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ไม่เหมาะสม
๒	น้อย	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๑	น้อยมาก	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง

ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการดำเนินงาน กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบายเชิงปริมาณ		
		ความล่าช้าของการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	ระยะเวลาการหยุดชะงักของระบบ
๕	สูงมาก	มากกว่า ๒๐ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย มากกว่า ๔๐ %	มากกว่า ๔๘ ชั่วโมง
๔	สูง	๑๖ - ๒๐ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย ๓๑ - ๔๐ %	๓๗ - ๔๘ ชั่วโมง
๓	ปานกลาง	๑๑ - ๑๕ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย ๒๑ - ๓๐ %	๒๕ - ๓๖ ชั่วโมง
๒	น้อย	๕ - ๑๐ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย ๑๑ - ๒๐ %	๑๓ - ๒๔ ชั่วโมง
๑	น้อยมาก	น้อยกว่า ๕ % ของระยะเวลาที่กำหนดในแผน	ต่ำกว่าเป้าหมาย น้อยกว่า ๔๐ %	น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง

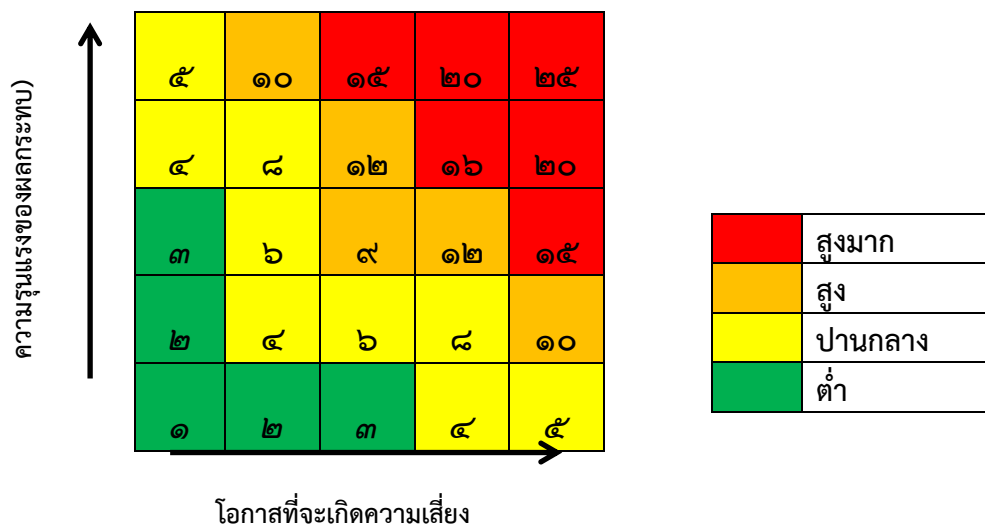
ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านภาพลักษณ์ กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย		
		ถูกฟ้องร้อง/ร้องเรียน	การนำเสนอข่าว	ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
๕	สูงมาก	คดีขึ้นสู่ศาลและตัดสินว่าผิด	ข่าวออกสื่อหลัก	ความพึงพอใจน้อยกว่า ๕๐ %
๔	สูง	คดีขึ้นสู่ศาล	ข่าวออกสื่อท้องถิ่น	ความพึงพอใจ ๕๑ - ๖๐ %
๓	ปานกลาง	ออกสื่อ	ข่าวในเขตพื้นที่	ความพึงพอใจ ๖๑ - ๗๐ %
๒	น้อย	ภายในองค์กร	ข่าวภายในองค์กร	ความพึงพอใจ ๗๑ - ๘๐ %
๑	น้อยมาก	ภายในส่วนงาน	ข่าวภายในส่วนงาน	ความพึงพอใจมากกว่า ๘๑ %

ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านบุคลากร กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	อันตรายถึงชีวิต
๔	สูง	บาดเจ็บต้องรักษาและรักษาไม่หาย
๓	ปานกลาง	บาดเจ็บต้องรักษาและรักษาหาย
๒	น้อย	บาดเจ็บเล็กน้อย/มีผลกระทบต่อสุขภาพ
๑	น้อยมาก	เดือดร้อน รำคาญ เสียเวลา/ไม่มีผลกระทบ

ส่วนระดับความเสี่ยง จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่าง โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และ ผลกระทบของความเสี่ยงต่อหน่วยงานว่าจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยให้กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ

๒.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยงต่างๆและประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้ เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะ ช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอน ดำเนินการ ดังนี้

๑ พิจารณาโอกาส ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ว่ามีโอกาส ความถี่ ที่จะเกิดนั้นมาก น้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒ พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามี ระดับความ รุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาโอกาส ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบ ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และ ผลกระทบของความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ X ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งจัดแบ่ง เป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยงแบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีความสำคัญ ต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้อง ดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง ยอมรับความเสี่ยงแต่ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยง ในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

๓) ระดับความเสี่ยงสูง ต้องมีแผนลด ความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ ยอมรับได้

๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก ต้องมีแผนลดความเสี่ยงและประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอน ความเสี่ยง

ความรุนแรงของผลกระทบ)	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
	๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐
	๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕
	๒	๒	๔	๖	๘	๑๐
	๑	๑	๒	๓	๔	๕
		๑	๒	๓	๔	๕
		โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง				

	สูงมาก
	สูง
	ปานกลาง
	ต่ำ

๒.๔ การจัดลำดับความเสี่ยง

การจัดลำดับความเสี่ยง จะจัดลำดับได้ก็ต่อเมื่อได้กำหนดเกณฑ์ประเมินความเสี่ยงจากการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยง โดยใช้ตารางจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยง เพื่อประเมินความเสี่ยงโดยรวมและกำหนดมาตรการควบคุมต่อไป

ตารางการจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยง

สีเขียว	ลำดับ	สีเหลือง	ลำดับ	สีส้ม	ลำดับ	สีแดง	ลำดับ
๑X๑	๑	๓X๑	๕	๕X๑	๑๐	๕X๔	๒๒
๒X๑	๒	๓X๒	๖	๕X๒	๑๑	๕X๔	๒๓
๑X๒	๓	๑X๓	๗	๑X๔	๑๒	๕X๕	๒๔
๒X๒	๔	๒X๓	๘	๒X๔	๑๓	๕X๕	๒๕
		๓X๓	๙	๕X๓	๑๔		
				๓X๔	๑๕		
				๕X๑	๑๖		
				๕X๒	๑๗		
				๕X๓	๑๘		
				๑X๕	๑๙		
				๒X๕	๒๐		
				๓X๕	๒๑		

แผนผังการจัดลำดับความเสี่ยง

ความรุนแรงของผลกระทบ)	๕	๑X๕ (๑๙)	๒X๕ (๒๐)	๓X๕ (๒๑)	๕X๕ (๒๔)	๕X๕ (๒๕)
	๔	๑X๔ (๑๒)	๒X๔ (๑๓)	๓X๔ (๑๕)	๕X๔ (๒๒)	๕X๔ (๒๓)
	๓	๑X๓ (๗)	๒X๓ (๘)	๓X๓ (๙)	๕X๓ (๑๔)	๕X๓ (๑๘)
	๒	๑X๒ (๓)	๒X๒ (๔)	๓X๒ (๖)	๕X๒ (๑๑)	๕X๒ (๑๗)
	๑	๑X๑ (๑)	๒X๑ (๒)	๓X๑ (๕)	๕X๑ (๑๐)	๕X๑ (๑๖)
		๑	๒	๓	๔	๕

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

คำอธิบายระดับความเสี่ยงในการบริหารความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง	ความรุนแรงของความเสี่ยง	แทนด้วยแถบสี	คำอธิบายการบริหารความเสี่ยง
สูงมาก	๒๒ – ๒๕ (สีแดง)		ระดับความเสี่ยงที่เกินระดับที่องค์กรยอมรับได้อย่างมาก ต้องบริหารความเสี่ยงเร่งด่วน
สูง	๑๐ – ๒๑ (สีส้ม)		ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
ปานกลาง	๕ – ๙ (สีเหลือง)		ระดับที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการเฝ้าระวัง อาจมีการปรับปรุงการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ต่ำ	๑ – ๔ (สีเขียว)		ระดับที่ยอมรับได้ ไม่ต้องบริหารความเสี่ยง

๓. การจัดการความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบแต่ทั้งนี้วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย ๔ แนวทางหลัก คือ

๑) การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

๒) การลดหรือควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหายโดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน และการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) การถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย ประกันทรัพย์สิน กับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

๔) การยอมรับ หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้ และไม่ดำเนินการใดๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

๕) ใช้มาตรการเฝ้าระวัง โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้งเตือน/การดำเนินการเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น

๖) การทำแผนฉุกเฉิน เป็นการระบุขั้นตอนเมื่อเกิดเหตุการณ์ความเสียหายขึ้น โดยระบุบุคคลและวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน

๗) การส่งเสริมหรือผลักดันเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นส่งผลกระทบเชิงบวกกับองค์กร

เมื่อเลือกวิธีการหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้จัดการความเสี่ยงแล้ว ต้องมีการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง และสูงมาก นั้นให้ลดลง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และให้สามารถติดตามและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงนั้นได้ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้นกับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. การรายงานและติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

หลังจากจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยงรวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้กระบวนการสอบถามอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม หรืออาจอาจทำ Check List การติดตาม พร้อมทั้งกำหนดความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะคือ

๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนดทุกสิ้นปี

๒) การติดตามผลในระหว่างการทำงาน เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำปี ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและหรือผู้กำกับดูแล เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยงานมีการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหา มาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้และให้หน่วยงานมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการดำเนินงาน

๖. การทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่นๆ (ถ้ามี)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

แบบ บส.๑

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๑	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การเมือง การบริหาร	- ภารกิจด้านการจัดทำ บัญชีรายได้และรายจ่าย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใน สังกัด	-	- เพื่อนำเงินรายได้ของ สถานศึกษาไปจัดสรร เป็นค่าใช้จ่ายในการจัด การศึกษาในสถานศึกษา สังกัด อบต.บ้านโป่ง	- บัญชีถูกต้องตาม ระเบียบ	- มีการจัดทำบัญชีและ รูปแบบบัญชีของสถาน ศึกษาให้เป็นไปตามที่ กระทรวง การคลังกำหนด
๐๐๒	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	งานก่อสร้าง	-	- เพื่อให้งานเกิด ประสิทธิภาพและเกิด ประโยชน์สูงสุด	- โครงการก่อสร้างที่มี การควบคุมงานที่มี ประสิทธิภาพถูกต้อง ตามแบบ - ปราศจากข้อ ร้องเรียน	- โครงการก่อสร้างที่ ถูกต้อง ครบถ้วน ตาม แบบแปลน

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๓	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การเมือง การบริหาร	๑. กิจกรรมด้านการเงิน และบัญชี ๑.๑ เพื่อให้ตรวจฎีกา ก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน งบประมาณถูกต้องตาม ระเบียบ และตาม ระยะเวลาที่กำหนด	-	- เพื่อความครบถ้วนของ เอกสารประกอบฎีกา - เพื่อความถูกต้องของ หมวดประเภทรายจ่าย - เพื่อให้ผู้เบิกเข้าใจใน ระเบียบกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	- ฎีกาเบิกจ่ายเงิน - รายงานผลการ ตรวจสอบทางการเงิน และบัญชีจากกลุ่มงาน การเงินและบัญชี จังหวัดประจำปี	- เอกสารประกอบฎีกา ครบถ้วน - หมวดประเภทรายจ่าย ถูกต้อง - ผู้เบิกเข้าใจระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๐๐๔	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การเมือง การบริหาร	๒. กิจกรรมด้านพัฒนา และจัดเก็บรายได้ ๒.๑ เพื่อให้ทราบถึง ข้อมูลผู้ที่อยู่ในข่ายที่ต้อง ชำระ ภาษีจริง ๒.๒ เพื่อให้การจัดเก็บ รายได้ ครบถ้วนตามจริง	-	- เพื่อความถูกต้องและ ตรงกับความเป็นจริงของ ข้อมูล - เพื่อให้ได้ข้อมูลตาม ความเป็นจริงจาก ประชาชน	- ผลการจัดเก็บ ประจำปี - รายงานผลการ ตรวจสอบทางการเงิน และบัญชีจากกลุ่มงาน การเงินและบัญชี จังหวัดประจำปี	- ข้อมูลตรงกับความเป็น จริง - ข้อมูลที่ไม่บิดเบือนของ ประชาชน

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(๕) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๖) งบประมาณ	(๗) วัตถุประสงค์	(๘) ตัวชี้วัด	(๙) เป้าหมาย
๐๐๕	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การเมือง การบริหาร	๓. งานทะเบียนทรัพย์สิน และพัสดุ ๓.๑ เพื่อให้การ บริหารพัสดุ วัสดุครุภัณฑ์ ถูกต้องตามระเบียบ ๓.๒ เพื่อให้การ จัดซื้อ ถูกต้องตามระเบียบ ๓.๓ เพื่อให้การใช้ พัสดุ วัสดุ ครุภัณฑ์ เป็นไป อย่างมี ประสิทธิภาพ	-	-เพื่อการจัดหาทรัพย์สิน ที่มีคุณภาพ -เพื่อความเป็นปัจจุบัน ของทะเบียนคุมทรัพย์สิน -เพื่อทรัพย์สินไม่ เสื่อมสภาพก่อนเวลาอัน ควร -เพื่อตรวจสอบสภาพ ทรัพย์สินที่ครบถ้วน ครอบคลุมถึงทรัพย์สินที่ เสื่อมคุณภาพ	- ใ้ใบตรวจรับพัสดุ - ฎีกาเบิกจ่ายเงิน	- ทรัพย์สินคุณภาพดี - ทะเบียนคุมทรัพย์สิน ครบถ้วนเป็นปัจจุบัน - ทรัพย์สินไม่เสื่อมสภาพ ก่อนเวลาอันควร - การตรวจสอบพัสดุ คงเหลือครบถ้วนทุก รายการ

ลายมือชื่อ.....

(นายนิพนธ์พล แก้วปัญญา)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

วันที่.....

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๑	- ภารกิจด้านการจัดทำ บัญชีรายได้และ รายจ่ายของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด	- เพื่อนำเงินรายได้ ของสถานศึกษาไป จัดสรรเป็นค่าใช้จ่าย ในการจัดการศึกษา ในสถานศึกษา สังกัด อบต. บ้านโป่ง	สำนักปลัด	- ขาดความชำนาญใน การทำบัญชีเงินฝาก ธนาคาร บัญชีเงินรายได้ ของสถานศึกษา บัญชี ค่าใช้จ่าย บัญชีรายได้ สะสม การจัดทำรายงาน รายรับ รายจ่าย	- ความเสี่ยง ด้านการ ดำเนินงาน - ความเสี่ยง ด้านการปฏิบัติ ตามกฎหมายระเบียบ	๓	๕	๒๑	- ลดโอกาสของ ความเสี่ยง
๐๐๒	งานก่อสร้าง	- เพื่อให้งานเกิด ประสิทธิภาพและ เกิดประโยชน์สูงสุด	กองช่าง	- เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ งานก่อสร้าง	- ความเสี่ยง ด้านการ ดำเนินงาน - ความเสี่ยง ด้านการปฏิบัติ ตามกฎหมายระเบียบ - ความเสี่ยง ด้านความ น่าเชื่อถือ	๓	๕	๒๑	- ลดโอกาสของ ความเสี่ยง

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๓	๑. กิจกรรมด้านการเงินและบัญชี ๑.๑ เพื่อให้ตรวจสอบฎีกาก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงินงบประมาณถูกต้องตามระเบียบและตามระยะเวลาที่กำหนด	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อความครบถ้วนของเอกสารประกอบฎีกา - เพื่อความถูกต้องของหมวดประเภทรายจ่าย - เพื่อให้ผู้เบิกเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	กองคลัง	๑. เอกสารประกอบฎีกาไม่ครบถ้วน ๒. หมวดประเภทรายจ่ายไม่ถูกต้อง ๓. ผู้เบิกขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ 	๓	๕	๒๑	- ลดโอกาสของความเสีย
๐๐๔	๒. กิจกรรมด้านพัฒนาและจัดเก็บรายได้ ๒.๑ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลผู้ที่อยู่ในข่ายที่ต้องชำระ ภาษีจริง ๒.๒ เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ ครบถ้วนตามจริง	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อความครบถ้วนของเอกสารประกอบฎีกา - เพื่อความถูกต้องของหมวดประเภทรายจ่าย - เพื่อให้ผู้เบิกเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	กองคลัง	๑. ข้อมูลผิดพลาดไม่ตรงกับความเป็นจริง ๒. ประชาชนบิดเบือนไม่ให้ข้อมูลตามความเป็นจริง	<ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ 	๓	๔	๑๕	- ลดโอกาสของความเสีย

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) วัตถุประสงค์	(๖) ผู้รับผิดชอบ	(๗) ความเสี่ยง	(๘) ประเภท ความเสี่ยง	(๙) คะแนน โอกาส	(๑๐) คะแนน ผลกระทบ	(๑๑) คะแนนระดับ ความเสี่ยง (๙) x (๑๐)	(๑๒) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
๐๐๕	๓. งานทะเบียน ทรัพย์สินและพัสดุ ๓.๑ เพื่อให้การบริหารพัสดุ วัสดุ ครุภัณฑ์ ถูกต้องตามระเบียบ ๓.๒ เพื่อให้การจัดซื้อ ถูกต้องตามระเบียบ ๓.๓ เพื่อให้การใช้พัสดุ วัสดุ ครุภัณฑ์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	- เพื่อการจัดหาทรัพย์สินที่มีคุณภาพ - เพื่อความเป็นปัจจุบันของทะเบียนคุมทรัพย์สิน - เพื่อทรัพย์สินไม่เสื่อมสภาพก่อนเวลาอันควร - เพื่อตรวจสอบสภาพทรัพย์สินที่ครบถ้วนครอบคลุมถึงทรัพย์สินที่เสื่อมคุณภาพ	กองคลัง	๑. การจัดหาทรัพย์สินยังไม่มีคุณภาพ ๒. ทะเบียนคุมการรับ – จ่ายวัสดุ ครุภัณฑ์ ยังไม่เป็นปัจจุบัน ๓. ทรัพย์สินเสื่อมคุณภาพชำรุด หรือเสียหายก่อนเวลาอันสมควร ๔. ไม่มีการตรวจสอบพัสดुकงเหลือที่เสื่อมคุณภาพ	- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ	๓	๕	๒๑	- ลดโอกาสของความเสี่ยง

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
 รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

แบบ บส.๓

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๑	- ด้านการจัดทำบัญชีรายได้ และรายจ่ายของศูนย์พัฒนา เด็กเล็กในสังกัด	- เจ้าหน้าที่ที่มีรายชื่อและ หน้าที่ในการจัดทำ ไม่มี คุ ณ วุฒิ แ ละ ค ว า ม ร ู้ ความสามารถในการจัดทำ บัญชี อาจทำให้เกิดความ เสียหายในเนื้องานได้	- การลดโอกาส ของความเสี่ยง	สำนักปลัด	- จัดเจ้าหน้าที่ที่ รับผิดชอบ เข้ารับการ อบรมโครงการเกี่ยวกับ การบันทึกบัญชี การ ปรับปรุงบัญชี การทำ งบการเงินของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ฯลฯ ตามระเบียบกระทรวง มหาดไทย ว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการ ฝึกอบรมและการเข้ารับ การฝึกอบรมของ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวด ๒ ข้อ ๒๘ (๑)	- ความ ถูกต้อง ในการจัดทำ บัญชี	ตลอดปี งบประมาณ	- รายงานผล การดำเนินงาน เสนอหัวหน้า ส่วนราชการ และผู้บริหาร ทราบ

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๒	งานก่อสร้าง	- เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง	- การลดโอกาสของความเสี่ยง	กองช่าง	- สนับสนุนให้บุคลากรที่มี ศักยภาพและหนังสือสั่งการเสมอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน - สรรหาบุคลากรตามตำแหน่งให้ครบตามอัตรากำลัง	- โครงการก่อสร้างที่มีการควบคุมงานที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามแบบ - ปราศจากข้อร้องเรียน	ตลอดปีงบประมาณ	รายงานผลการดำเนินงานเสนอหัวหน้าส่วนราชการและผู้บริหารทราบ

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๓	๑. กิจกรรมด้านการเงิน และบัญชี ๑.๑ เพื่อให้ตรวจฎีกาก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงินงบประมาณถูกต้องตามระเบียบ และตามระยะเวลาที่กำหนด	๑. เอกสารประกอบฎีกาไม่ครบถ้วน ๒. หมวดประเภทรายจ่ายไม่ถูกต้อง ๓. ผู้เบิกขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมาย	- เข้ารับการอบรม ระเบียบ ฯ และ ระบบทางบัญชี ของ แต่ละงาน	กองคลัง	- เข้ารับการอบรม ระเบียบ ฯ และระบบ ทางบัญชีของ แต่ละ กองราชการ	- ฎีกาเบิก จ่ายเงิน - รายงานผล การตรวจ สอบทาน การเงินและ บัญชีจาก กลุ่มงาน การเงินและ บัญชีจังหวัด ประจำปี	ตลอดปี งบประมาณ	- ติดตามและ ประเมินผลราย โครงการ/ กิจกรรม - รายงานผล การดำเนินงาน เสนอหัวหน้า ส่วนราชการ และผู้บริหาร ทราบ

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๔	<p>๒. กิจกรรมด้านพัฒนาและ จัดเก็บรายได้</p> <p>๒.๑ เพื่อให้ทราบถึง ข้อมูลผู้ที่อยู่ในข่ายที่ต้อง ชำระ ภาษีจริง</p> <p>๒.๒ เพื่อให้การจัดเก็บ รายได้ ครบถ้วนตามจริง</p>	<p>๑. ข้อมูลผิดพลาดไม่ตรงกับ ความเป็นจริง</p> <p>๒. ประชาชนบิดเบือนไม่ให้ ข้อมูลตามความเป็นจริง</p>	<p>- เข้ารับการอบรม ระเบียบ ฯ และ ระบบทางบัญชี ของ แต่ละงาน</p>	กองคลัง	<p>- เข้ารับการอบรม ระเบียบ ฯ และระบบ ทางบัญชีของ แต่ละ กองราชการ</p>	<p>- ผลการจัด เก็บประจำปี</p> <p>- รายงานผล การตรวจสอบ ทางการเงิน และบัญชีจาก กลุ่มงาน การเงินและ บัญชีจังหวัด ประจำปี</p>	ตลอดปี งบประมาณ	<p>- ติดตาม ประเมินผลการ จัดทำแผนภาษี</p> <p>- ประเมินผล ตามความ เหมาะสมของ นโยบายหรือแผน เร่งรัดจัดเก็บภาษี</p> <p>- รายงานผล การดำเนินงาน เสนอหัวหน้า ส่วนราชการ และผู้บริหาร ทราบ</p>

(๓) รหัส ความเสี่ยง	(๔) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท.ที่สำคัญ	(๕) ความเสี่ยง	(๖) วิธีการตอบสนอง ความเสี่ยง	(๗) ผู้รับผิดชอบ	(๘) วิธีการจัดการความเสี่ยง	(๙) ตัวชี้วัด	(๑๐) ระยะเวลา ดำเนินการ	(๑๑) วิธีการติดตาม และการรายงาน
๐๐๕	๓. งานทะเบียนทรัพย์สิน และพัสดุ ๓.๑ เพื่อให้การบริหารพัสดุ วัสดุครุภัณฑ์ ถูกต้องตาม ระเบียบ ๓.๒ เพื่อให้การจัดซื้อ ถูกต้องตามระเบียบ ๓.๓ เพื่อให้การใช้พัสดุ วัสดุ ครุภัณฑ์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๑. การจัดหาทรัพย์สินยังไม่มี คุณภาพ ๒. ทะเบียนคุมการรับ – จ่ายวัสดุ ครุภัณฑ์ ยังไม่เป็นปัจจุบัน ๓. ทรัพย์สินเสื่อมคุณภาพชำรุด หรือเสียหายก่อนเวลาอัน สมควร ๔. ไม่มีการตรวจสอบพัสดुकงเหลือที่เสื่อมคุณภาพ	๑.ให้เจ้าของโครงการ/กิจกรรม ตรวจสอบพัสดุ ก่อนการตรวจรับ ๒.ให้เจ้าของโครงการ/กิจกรรม กำหนดขอบเขตงานที่จะซื้อหรือจะจ้างให้ชัดเจน	กองคลัง	๑. มอบเจ้าหน้าที่พัสดุ ในการ ตรวจสอบ ทรัพย์สิน ๒. แจ้งเจ้าหน้าที่ในการ ตรวจสอบพัสดुकงเหลือที่เสื่อมคุณภาพ	- ใบตรวจรับพัสดุ - ฎีกาเบิกจ่ายเงิน	ตลอดปี งบประมาณ	- รายงานผลการจัดซื้อจัดจ้างประจำปี - รายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปี - รายงานผลการดำเนินงานเสนอหัวหน้าส่วนราชการ และผู้บริหารทราบ

ภาคผนวก